

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 189 (XXXIII) — Nr. 535

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 24 mai 2021

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 118 din 2 martie 2021 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 103 alin. (3) din Codul de procedură penală raportate la art. 2 lit. a) pct. 1 și art. 19 din Legea nr. 682/2002 privind protecția martorilor, la art. 19 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2002 privind Direcția Națională Anticorupție și la art. 396 alin. (10) din Codul de procedură penală, precum și ale art. 118 din Codul de procedură penală	2–5
Decizia nr. 142 din 4 martie 2021 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 466 alin. (1) și (2) și ale art. 718 din Codul de procedură civilă	6–7
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
561. — Hotărâre pentru aprobarea amendamentului convenit prin schimbul de scrisori semnate la București la 2 martie 2021 și la Paris la 15 martie 2021 între Guvernul României și Banca de Dezvoltare a Consiliului Europei la Acordul-cadru de împrumut dintre România și Banca de Dezvoltare a Consiliului Europei, semnat la 12 iulie 2007 la București și la 26 iulie 2007 la Paris, pentru finanțarea Proiectului „Reforma educației timpurii în România”	8–9
563. — Hotărâre privind actualizarea valorii de inventar a unui imobil aflat în inventarul centralizat al bunurilor din domeniul public al statului și în administrarea Casei de Asigurări de Sănătate Alba, din subordinea Casei Naționale de Asigurări de Sănătate	10
564. — Hotărâre pentru modificarea Hotărârii Guvernului nr. 90/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Culturii	11–12
565. — Hotărâre privind organizarea și funcționarea Centrului Euro-Atlantic pentru Reziliență, precum și pentru completarea Hotărârii Guvernului nr. 16/2017 privind organizarea și funcționarea Ministerului Afacerilor Externe	13–15

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 118**

din 2 martie 2021

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 103 alin. (3) din Codul de procedură penală raportate la art. 2 lit. a) pct. 1 și art. 19 din Legea nr. 682/2002 privind protecția martorilor, la art. 19 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2002 privind Direcția Națională Anticorupție și la art. 396 alin. (10) din Codul de procedură penală, precum și ale art. 118 din Codul de procedură penală

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Mihaela Ionescu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Dana-Cristina Bunea.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 103 alin. (3) din Codul de procedură penală raportate la art. 2 lit. a) pct. 1 și art. 19 din Legea nr. 682/2002 privind protecția martorilor și la art. 19 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2002 privind Direcția Națională Anticorupție, excepție ridicată de Ruxandra Popescu în Dosarul nr. 379/42/2016 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția penală și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 817D/2018.

2. La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Președintele dispune să se facă apelul și în Dosarul nr. 1.310D/2018, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 103 alin. (3) din Codul de procedură penală raportate la art. 2 lit. a) pct. 1 și art. 19 din Legea nr. 682/2002 privind protecția martorilor și la art. 396 alin. (10) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Marius Arbănași în Dosarul nr. 3.071/101/2014 al Curții de Apel Craiova — Secția penală și pentru cauze cu minori.

4. La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

5. Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea dosarelor, iar reprezentantul Ministerului Public arată că este de acord cu conexarea. Curtea, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea Dosarului nr. 1.310D/2018 la Dosarul nr. 817D/2018, care a fost primul înregistrat.

6. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care solicită respingerea excepției de neconstituționalitate și menținerea jurisprudenței instanței de control constituțional în materie. În acest sens, invocă deciziile Curții nr. 59 din 22 ianuarie 2019, nr. 63 din 22 ianuarie 2019 și nr. 162 din 26 mai 2020. Cât privește excepția de neconstituționalitate având ca obiect dispozițiile art. 118 din Codul de procedură penală, solicită respingerea ca devenită inadmisibilă a acesteia față de soluția pronunțată de Curte prin Decizia nr. 236 din 2 iunie 2020. Totodată, solicită respingerea ca neîntemeiată a excepției de

neconstituționalitate a dispozițiilor art. 396 alin. (10) din Codul de procedură penală, invocând considerentele reținute de Curte în deciziile precitate, în ceea ce privește declarațiile date de denunțător.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

7. Prin Încheierea din 24 mai 2018, pronunțată în Dosarul nr. 379/42/2016, **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 103 alin. (3) din Codul de procedură penală raportate la art. 2 lit. a) pct. 1 și art. 19 din Legea nr. 682/2002 privind protecția martorilor și la art. 19 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2002 privind Direcția Națională Anticorupție.** Excepția a fost ridicată de Ruxandra Popescu cu ocazia soluționării unei cauze penale.

8. Prin Încheierea din 13 iulie 2018, pronunțată în Dosarul nr. 3.071/101/2014, **Curtea de Apel Craiova — Secția penală și pentru cauze cu minori a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 103 alin. (3) din Codul de procedură penală raportate la art. 2 lit. a) pct. 1 și art. 19 din Legea nr. 682/2002 privind protecția martorilor și la art. 396 alin. (10) din Codul de procedură penală.** Excepția a fost ridicată de Marius Arbănași cu ocazia soluționării apelurilor formulate, printre alții, și de autorul excepției împotriva Sentinței penale nr. 117 din 11 iulie 2016, pronunțată de Tribunalul Mehedinți în Dosarul nr. 3.071/101/2014.

9. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** autorii acesteia arată că, în practică, din combinarea dispozițiilor din Legea nr. 682/2002, s-a creat instituția „martorului denunțător”, ca „subspecie” a două instituții autonome, și anume „denunțătorul” (reglementat de dispozițiile art. 290 din Codul de procedură penală) și „martorul” (reglementat de dispozițiile art. 114 din Codul de procedură penală). Apreciază că „martorul denunțător” nu oferă aceleași garanții de obiectivitate și imparțialitate ca martorul obișnuit, deoarece este un martor condiționat de o dublă subiectivitate, una derivând din statutul său de denunțător, iar cealaltă derivând din beneficiul pe care i-l acordă legea, reprezentat de reducerea la jumătate a limitelor prevăzute de lege pentru infracțiunile pe care le-a comis. Susține că, pe de o parte, persoana care formulează un denunț penal cu rea-credință este pasibilă de angajarea răspunderii penale atât pentru comiterea infracțiunii de inducere în eroare a organelor judiciare, cât și pentru comiterea infracțiunii de măturie mincinoasă, iar, pe de altă parte, „martorul denunțător” este o persoană profund interesată de obținerea beneficiului reducerii de pedeapsă. Apreciază că aceste două elemente, dublate de presiunea exercitată de procuror, determină lipsa de obiectivitate și bună-credință a „martorului denunțător”. Reține că,

În practică, deși „martorul denunțator” și-a reconsiderat declarațiile date anterior, instanțele judecătorești au valorizat primele declarații ale acestuia, acestea fiind considerate suficiente pentru înlăturarea prezumției de nevinovăție. Consideră că, în acest mod, se ajunge ca soluția de condamnare să se întemeieze „în mod exclusiv sau determinant” pe declarațiile „martorului denunțator”, cu afectarea principiilor procesului echitabil și al prezumției de nevinovăție. Totodată, susțin că se aduce atingere principiului egalității de arme între acuzare și apărare. Dacă legiuitorul a limitat de o manieră absolută libertatea judecătorului de apreciere a probatoriului în ipotezele altor martori, potențial subiectivi, ca o măsură eficientă de contrabalansare și de menținere a echilibrului între diferitele principii fundamentale care guvernează procesul penal, aceeași măsură trebuie reglementată și cu privire la „martorul denunțator”. Or, nereglementarea de către legiuitor în acest sens determină încălcarea dispozițiilor constituționale ale art. 1 alin. (3) și (5), art. 20, art. 21 alin. (3), art. 23 alin. (11), art. 24 alin. (1) și art. 53. În concluzie, susțin că dispozițiile art. 103 alin. (3) din Codul de procedură penală sunt neconstituționale în măsura în care nu sunt incluse în excepția de la regula libertății aprecierii probelor și ipotezele declarațiilor învinuiților, ale suspectilor, ale inculpaților din acea cauză, ale martorilor, care beneficiază de exonerare de răspundere pentru faptele denunțate sau pe declarațiile celor care beneficiază de dispoziții legale de favoare pentru declarațiile date în fața organelor judiciare, ale martorului-denunțator. În plus, autorul excepției din Dosarul Curții nr. 1.310D/2018 susține că dispozițiile art. 118 din Codul de procedură penală sunt neconstituționale, întrucât excepția de la regula libertății probelor nu include și protecția celorlalți suspecti sau inculpați în aceeași cauză.

10. Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția penală, exprimându-și opinia, apreciază că excepția de neconstituționalitate este nefundată. Opțiunea de a nu include declarațiile „martorului denunțator” între cele în privința cărora trebuie să existe rezerve de libertate de apreciere (cum este cazul declarațiilor investigatorului, ale colaboratorilor ori ale martorilor protejați) aparține în exclusivitate legiuitorului, iar prin această modalitate de reglementare a dispozițiilor art. 103 alin. (3) din Codul de procedură penală nu sunt încălcate nici dispozițiile menționate din Constituție și nici cele ale Convenției pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Caracterul determinant al informațiilor furnizate de martor [astfel cum este definit în art. 2 lit. a) pct. 1 din Legea nr. 682/2002] încă din cursul urmăririi penale, în vederea aflării adevărului cu privire la infracțiunile grave, a determinat legiuitorul să excludă declarația sa dintre cele ale persoanelor menționate în art. 103 alin. (3) din Codul de procedură penală. Martorul este audiat în fața instanței de judecată în condiții de contradictorialitate, iar, pe de altă parte, instanța va pronunța o hotărâre ținând cont și de această declarație doar dacă se coroborează cu restul materialului probator administrat în cauză.

11. Curtea de Apel Craiova — Secția penală și pentru cauze cu minori apreciază că dispozițiile criticate nu au vicii de neconstituționalitate, deoarece, după cum arată autorul excepțiilor, legiuitorul este obligat să emită norme prin care să contracareze infracționalitatea și să apere drepturile și libertățile fundamentale. În aceste condiții, împrejurarea că declarația martorului denunțator nu este condiționată de alte mijloace de probă nu încalcă dreptul la un proces echitabil, deoarece, în aceleași condiții, inculpatului care încearcă să contracareze acuzarea i se pot încuviința probe.

12. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului

Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate invocate.

13. Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

14. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

15. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 103 alin. (3) din Codul de procedură penală raportate la art. 2 lit. a) pct. 1 și art. 19 din Legea nr. 682/2002 privind protecția martorilor, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 288 din 18 aprilie 2014, la art. 19 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2002 privind Direcția Națională Anticorupție, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 244 din 11 aprilie 2002, aprobată cu modificări prin Legea nr. 503/2002, cu modificările și completările ulterioare, și la art. 396 alin. (10) din Codul de procedură penală. Curtea observă că, potrivit notelor scrise ale autorului din Dosarul Curții nr. 1.310D/2018, acesta a ridicat și excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 118 din Codul de procedură penală.

16. În acest context, Curtea reține că, în jurisprudența sa, de exemplu prin Decizia nr. 1.227 din 20 septembrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 17 din 10 ianuarie 2012, Decizia nr. 122 din 6 martie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 389 din 27 mai 2014, Decizia nr. 744 din 3 noiembrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 84 din 4 februarie 2016, și Decizia nr. 654 din 17 octombrie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 205 din 7 martie 2018, a statuat că, în cazul în care instanța de judecată sesizează instanța de contencios constituțional cu excepția de neconstituționalitate a anumitor dispoziții din legi sau ordonanțe fără a se pronunța asupra altora, criticate în cadrul aceleiași excepții de neconstituționalitate, instanța de contencios constituțional va analiza excepția de neconstituționalitate astfel cum aceasta a fost ridicată de autorul său. Doar în ipoteza în care instanța judecătorească, prin dispoziitivul hotărârii, consideră excepția referitoare la una sau unele dintre dispozițiile legale criticate ca fiind inadmisibilă, contrară prevederilor art. 29 alin. (1), (2) sau (3) din Legea nr. 47/1992, și respinge cererea de sesizare cu această motivare, Curtea Constituțională nu se va pronunța cu privire la această excepție. În această împrejurare, autorul are, potrivit art. 29 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, posibilitatea atacării cu recurs la instanța imediat superioară, în termen de 48 de ore de la pronunțare, a soluției de respingere ca inadmisibilă a excepției de neconstituționalitate.

17. Față de cele expuse, având în vedere și notele scrise ale autorului excepției din Dosarul Curții nr. 1.310D/2018, Curtea constată că obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 103 alin. (3) din Codul de procedură penală raportate la art. 2 lit. a) pct. 1 și art. 19 din Legea nr. 682/2002 privind protecția martorilor, la art. 19 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2002 privind Direcția Națională Anticorupție și la art. 396 alin. (10) din Codul de procedură penală, precum și ale art. 118 din Codul de procedură penală. Normele criticate au următorul conținut:

— Art. 103 alin. (3) din Codul de procedură penală:
„Hotărârea de condamnare, de renunțare la aplicarea pedepsei

sau de amânare a aplicării pedepsei nu se poate întemeia în măsură determinantă pe declarațiile investigatorului, ale colaboratorilor ori ale martorilor protejați.”;

— Art. 118 din Codul de procedură penală: „Declarația de martor dată de o persoană care, în aceeași cauză, anterior declarației a avut sau, ulterior, a dobândit calitatea de suspect ori inculpat nu poate fi folosită împotriva sa. Organele judiciare au obligația să menționeze, cu ocazia consemnării declarației, calitatea procesuală anterioară.”;

— Art. 396 alin. (10) din Codul de procedură penală: „Când judecata s-a desfășurat în condițiile art. 375 alin. (1), (1¹) și (2), când cererea inculpatului ca judecata să aibă loc în aceste condiții a fost respinsă sau când cercetarea judecătorească a avut loc în condițiile art. 377 alin. (5) ori art. 395 alin. (2), iar instanța reține aceeași situație de fapt ca cea recunoscută de către inculpat, în caz de condamnare sau amânare a aplicării pedepsei, limitele de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei închisorii se reduc cu o treime, iar în cazul pedepsei amenzii, cu o pătrime. Pentru inculpații minori, instanța va avea în vedere aceste aspecte la alegerea măsurii educative; în cazul măsurilor educative privative de libertate, limitele perioadelor pe care se dispun aceste măsuri, prevăzute de lege, se reduc cu o treime.”;

— Art. 2 lit. a) pct. 1 din Legea nr. 682/2002: „În prezenta lege termenii și expresiile de mai jos au următorul înțeles:

a) martorul este persoana care se află în una dintre următoarele situații:

1. are calitatea de martor, potrivit Codului de procedură penală, și prin declarațiile sale furnizează informații și date cu caracter determinant în aflarea adevărului cu privire la infracțiuni grave sau care contribuie la prevenirea producerii ori la recuperarea unor prejudicii deosebite ce ar putea fi cauzate prin săvârșirea unor astfel de infracțiuni.”;

— Art. 19 din Legea nr. 682/2002: „Persoana care are calitatea de martor, în sensul art. 2 lit. a) pct. 1, și care a comis o infracțiune gravă, iar înaintea sau în timpul urmăririi penale ori al judecării denunță și facilitează identificarea și tragerea la răspundere penală a altor persoane care au săvârșit astfel de infracțiuni beneficiază de reducerea la jumătate a limitelor pedepsei prevăzute de lege.”;

— Art. 19 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2002: „Persoana care a comis una dintre infracțiunile atribuite prin prezenta ordonanță de urgență în competența Direcției Naționale Anticorupție, iar în timpul urmăririi penale denunță și facilitează identificarea și tragerea la răspundere penală a altor persoane care au săvârșit astfel de infracțiuni beneficiază de reducerea la jumătate a limitelor pedepsei prevăzute de lege.”

18. În susținerea neconstituționalității normelor criticate, autorii excepției de neconstituționalitate susțin că acestea contravin prevederilor constituționale cuprinse în art. 1 alin. (3) și (5) potrivit cărora România este stat de drept, respectarea Constituției, a supremației sale și a legilor fiind obligatorie, art. 20 referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului, art. 21 alin. (3) potrivit căruia părțile au dreptul la un proces echitabil și la soluționarea cauzei într-un termen rezonabil, art. 23 alin. (11) referitor la prezumția de nevinovăție, art. 24 alin. (1) potrivit căruia dreptul la apărare este garantat și art. 53 referitor la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți. De asemenea, sunt invocate prevederile art. 6 paragrafele 1 și 2 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

19. Examinând excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 103 alin. (3) din Codul de procedură penală raportate la art. 2 lit. a) pct. 1 și art. 19 din Legea nr. 682/2002 privind protecția martorilor, la art. 19 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2002 privind Direcția Națională Anticorupție

și la art. 396 alin. (10) din Codul de procedură penală, Curtea reține că motive de neconstituționalitate identice au fost analizate prin Decizia nr. 59 din 22 ianuarie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 639 din 1 august 2019, prin care s-a respins, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate și s-a constatat că dispozițiile art. 103 alin. (3) din Codul de procedură penală sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

20. În motivarea soluției sale, Curtea a reținut, în esență, că, prin dispozițiile art. 103 alin. (3) din Codul de procedură penală, legiuitorul a instituit unele limitări ale principiului liberei aprecieri a probelor. Totodată, luând în considerare și jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului (Hotărârea din 28 februarie 2006, pronunțată în Cauza *Krasniki împotriva Republicii Cehe*, paragrafele 76—79; Hotărârea din 14 februarie 2002, pronunțată în Cauza *Visser împotriva Olandei*, paragrafele 43—46), Curtea a apreciat că, reglementând dispozițiile art. 103 alin. (3) din Codul de procedură penală, legiuitorul a avut în vedere echitatea procesului penal în contextul existenței unor situații în care martorii protejați nu sunt prezenți pentru a fi audiați într-un proces public și contradictoriu, astfel că persoana acuzată nu beneficiază de toate garanțiile procedurale, iar nu atât faptul că aceste persoane au anumite interese legate de tragerea la răspundere penală a propriei persoane.

21. Din perspectiva denunțatorului, în condițiile în care sunt îndeplinite condițiile prevăzute de lege și acesta dobândește calitatea de martor protejat (în sens larg), dispozițiile art. 103 alin. (3) din Codul de procedură penală sunt pe deplin aplicabile. În cazul în care denunțatorul nu dobândește calitatea de martor protejat (în sens larg), dispozițiile art. 103 alin. (3) din Codul de procedură penală nu sunt aplicabile, denunțatorul putând fi audiat în calitate de martor, într-o procedură publică și contradictorie, cu respectarea dispozițiilor referitoare la audierea martorilor. În acest din urmă caz, Curtea a distins două situații, după cum există sau nu există un interes în obținerea unui beneficiu din perspectiva tragerii acestora la răspundere penală. Astfel, în cazul în care denunțatorul nu are niciun beneficiu din perspectiva tragerii sale la răspundere penală, declarația sa dată în calitate de martor este comparabilă, din perspectivă procesuală, cu declarația oricărui alt martor, beneficiind de același tratament.

22. În cazul în care denunțatorul are un beneficiu din perspectiva tragerii sale la răspundere penală, fiind interesat de satisfacerea propriilor interese, poziția sa se aseamănă într-o oarecare măsură cu cea a persoanei vătămate, a părții civile și a părții responsabile civilmente. Referitor la aceștia din urmă, Curtea a precizat că, fiind interesați în proces, aceștia acționează pentru apărarea intereselor lor legitime; ca urmare, declarațiile lor în legătură cu cauza în care au calitate procesuală principală sunt, de principiu, concentrate în susținerea poziției pe care o au, ceea ce îi poate determina să facă declarații necorespunzătoare adevărului. Or, spre deosebire de vechea reglementare, Codul de procedură penală a înlăturat prevederea expresă potrivit căreia declarațiile părții (persoanei) vătămate, părții civile și părții responsabile civilmente pot servi la aflarea adevărului numai în măsura în care sunt coroborate cu fapte și împrejurări ce rezultă din ansamblul probelor. Astfel, cu excepția declarațiilor prevăzute de dispozițiile art. 103 alin. (3) din Codul de procedură penală, celelalte declarații au o valoare probatorie necondiționată, fiind supuse numai principiului liberei aprecieri a probelor.

23. Totodată, Curtea a constatat că în majoritatea țărilor membre ale Consiliului European nu există vreo dispoziție legală care să reglementeze valoarea probantă predefinită a declarației denunțatorului date în calitate de martor, fiind aplicabil principiul liberei aprecieri a probelor de către instanța judecătorească.

24. Așa încât, având în vedere cele anterior expuse, Curtea a apreciat că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 103 alin. (3) din Codul de procedură penală este neîntemeiată în raport cu criticile formulate.

25. Întrucât nu au apărut elemente noi care să impună reconsiderarea jurisprudenței Curții, atât soluția, cât și considerentele deciziei mai sus-menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

26. Referitor la excepția de neconstituționalitate având ca obiect dispozițiile art. 118 din Codul de procedură penală, Curtea constată că a pronunțat Decizia nr. 236 din 2 iunie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 597 din 8 iulie 2020, prin care a admis excepția de neconstituționalitate și a stabilit că soluția legislativă cuprinsă în art. 118 din Codul de procedură penală, care nu reglementează dreptul martorului la tăcere și la neautoincrimare, este neconstituțională. Curtea apreciază că motivele dezvoltate în considerentele deciziei sale precitate sunt relevante și în ceea ce privește susținerile formulate în prezenta cauză.

27. În aceste condiții, Curtea reține că, din perspectiva participantului la săvârșirea unei fapte penale, care poate fi audiat în calitate de martor în cauza penală disjunctă, în cazul în care sunt îndeplinite condițiile prevăzute de lege și acesta dobândește calitatea de martor protejat (în sens larg), dispozițiile art. 103 alin. (3) din Codul de procedură penală sunt pe deplin aplicabile. Dimpotrivă, în ipoteza în care persoana care are calitatea de suspect sau inculpat nu dobândește, în cauza penală disjunctă, calitatea de martor protejat (în sens larg), dispozițiile art. 103 alin. (3) din Codul de procedură penală nu sunt aplicabile, aceasta putând fi audiată în calitate de martor, într-o procedură publică și contradictorie, cu respectarea dispozițiilor referitoare la audierea martorilor. În acest din urmă caz însă, în acord cu considerentele Deciziei nr. 236 din 2 iunie 2020, precitată, se reține că, deși legea procesual penală permite persoanei care are deja calitatea de suspect sau inculpat să dobândească calitatea de martor în cauze penale disjuncte, această persoană nu poate fi un „martor veritabil”, de vreme ce a participat la săvârșirea infracțiunii și nu are doar cunoștință despre aceasta ori despre fapte sau împrejurări esențiale care determină soarta procesului. Cu alte cuvinte, participantul la săvârșirea unei fapte prevăzute de legea penală

are o strânsă legătură cu infracțiunea dedusă judecării, astfel încât în cazul său operează o prezumție de parțialitate — similar părților și subiecților procesuali principali. Or, Curtea a reținut în considerentele Deciziei nr. 59 din 22 ianuarie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 639 din 1 august 2019, referitoare la denunțatori, că, în cazul în care denunțatorul are un beneficiu din perspectiva tragerii sale la răspundere penală, fiind interesat de satisfacerea propriilor interese, poziția sa se aseamănă într-o oarecare măsură cu cea a persoanei vătămate, a părții civile și a părții responsabile civilmente, așa încât aceștia acționează pentru apărarea intereselor lor legitime; ca urmare, declarațiile lor în legătură cu cauza în care au calitate procesuală principală sunt, de principiu, concentrate în susținerea poziției pe care o au, ceea ce îi poate determina să facă declarații necorespunzătoare adevărului. În acest context, Curtea a observat că actuala lege procesual penală a înlăturat prevederea expresă potrivit căreia declarațiile părții (persoanei) vătămate, ale părții civile și ale părții responsabile civilmente pot servi la aflarea adevărului numai în măsura în care sunt coroborate cu fapte și împrejurări ce rezultă din ansamblul probelor. Astfel, Curtea a constatat că, exceptând declarațiile prevăzute de dispozițiile art. 103 alin. (3) din Codul de procedură penală, celelalte declarații au o valoare probatorie necondiționată, fiind supuse numai principiului liberei aprecieri a probelor.

28. Așa încât, Curtea reține că, dincolo de criteriile obiective care pot fi folosite pentru a discerne valoarea probatorie a declarației martorilor, rămân de actualitate considerentele potrivit cărora numai adâncă și serioasă pricepere a judecătorilor poate fi cheazăsie pentru o evaluare mai aproape de adevăr a declarațiilor făcute de martori, concluzie aplicabilă *mutatis mutandis* și în ceea ce privește persoana care are calitatea de suspect sau inculpat și care dobândește, în cauza penală disjunctă, calitatea de martor. Cu alte cuvinte, Curtea constată că, întrucât nu există o normă care să reglementeze valoarea probantă predefinită a declarației persoanei care are calitatea de suspect sau inculpat și care este audiată în cauza penală disjunctă ca martor, rămâne aplicabil principiul liberei aprecieri a probelor de către instanța judecătorească, în acord cu dispozițiile constituționale invocate.

29. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Ruxandra Popescu în Dosarul nr. 379/42/2016 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția penală, respectiv de Marius Arbănași în Dosarul nr. 3.071/101/2014 al Curții de Apel Craiova — Secția penală și pentru cauze cu minori și constată că dispozițiile art. 103 alin. (3) din Codul de procedură penală raportate la art. 2 lit. a) pct. 1 și art. 19 din Legea nr. 682/2002 privind protecția martorilor, la art. 19 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2002 privind Direcția Națională Anticorupție și la art. 396 alin. (10) din Codul de procedură penală, precum și ale art. 118 din Codul de procedură penală sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția penală și Curții de Apel Craiova — Secția penală și pentru cauze cu minori și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 2 martie 2021.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. VALER DORNEANU

Magistrat-asistent,
Mihaela Ionescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 142

din 4 martie 2021

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 466 alin. (1) și (2) și ale art. 718 din Codul de procedură civilă

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Andreea Costin	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu Drăgănescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 466 alin. (2) și ale art. 718 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Marian Buligan și Manolica Buligan în Dosarul nr. 52.457/301/2013* al Curții de Apel București — Secția a V-a civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 227D/2018.

2. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Președintele Curții dispune să se facă apelul și în Dosarul nr. 2.034D/2018, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 466 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Marian Dumitru în Dosarul nr. 58.970/300/2015 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

4. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de citare este legal îndeplinită.

5. Având în vedere obiectul excepțiilor de neconstituționalitate, Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea dosarelor. Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu măsura conexării dosarelor. Curtea, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea Dosarului nr. 2.034D/2018 la Dosarul nr. 227D/2018, care a fost primul înregistrat.

6. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care solicită respingerea, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, având în vedere că nu sunt încălcate dispozițiile constituționale invocate de autorii acesteia.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

7. Prin Decizia civilă nr. 2.252 din 15 decembrie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 52.457/301/2013*, **Curtea de Apel București — Secția a V-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 466 alin. (2) și ale art. 718 din Codul de procedură civilă.** Excepția a fost invocată de Marian Buligan și

Manolica Buligan într-o cauză având ca obiect soluționarea apelului formulat împotriva unei decizii civile prin care s-a dispus și cu privire la cheltuielile de judecată.

8. Prin Decizia civilă nr. 93 din 1 octombrie 2018, pronunțată în Dosarul nr. 58.970/300/2015, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 466 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă.** Excepția a fost invocată de Marian Dumitru într-o cauză având ca obiect soluționarea apelului formulat împotriva unei decizii civile prin care s-a dispus și cu privire la cheltuielile de judecată.

9. În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că dispozițiile legale criticate sunt neconstituționale în măsura în care se interpretează că nu sunt supuse apelului hotărârile date în ultimă instanță cu privire la soluția accesorie a cheltuielilor de judecată. Astfel, dispozițiile legale criticate sunt neconstituționale, întrucât nu permit un control judecătoresc asupra soluției date într-o cale de atac, printr-o hotărâre definitivă, asupra unei cereri accesorii de acordare a cheltuielilor de judecată în respectiva cale de atac. În sens contrar nu ar exista un control judecătoresc asupra respectivei soluții, fiind vorba de cheltuielile din căile de atac (cereri accesorii care au fost judecate doar în primă instanță de către instanța de control judiciar), nu și din prima instanță.

10. **Curtea de Apel București — Secția a V-a civilă și Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, întrucât interpretarea normelor de lege este atributul instanțelor de judecată, iar dreptul la un proces echitabil nu garantează existența unei căi de atac asupra oricărui aspect accesoriu rezolvat de ultima instanță, pentru că ar însemna să se ajungă la un șir imprevizibil de lung de căi de atac. De asemenea, textele constituționale invocate nu prevăd obligativitatea exercitării unui control judecătoresc asupra tuturor cererilor accesorii cu care este investită o instanță de control judiciar și asupra cărora se pronunță printr-o hotărâre definitivă.

11. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actele de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

12. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actele de sesizare, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale

criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

13. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

14. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl reprezintă dispozițiile art. 466 alin. (1) și (2) și ale art. 718 din Codul de procedură civilă, care au următorul cuprins:

— Art. 466 alin. (1) și (2): „(1) *Hotărârile pronunțate în primă instanță pot fi atacate cu apel, dacă legea nu prevede în mod expres altfel.*

(2) *Sunt supuse apelului și hotărârile date în ultimă instanță dacă, potrivit legii, instanța nu putea să judece decât în primă instanță.*”;

— Art. 718. — Căi de atac: „(1) *Hotărârea pronunțată cu privire la contestație poate fi atacată numai cu apel, cu excepția hotărârilor pronunțate în temeiul art. 712 alin. (4) și art. 715 alin. (4) care pot fi atacate în condițiile dreptului comun.*

(2) *Hotărârea prin care s-a soluționat contestația privind înțelesul, întinderea sau aplicarea titlului executoriu este supusă aceluiași căi de atac ca și hotărârea ce se execută. Dacă prin contestație s-a cerut lămurirea înțelesului, întinderii ori aplicării unui titlu care nu constituie hotărâre a unui organ de jurisdicție, hotărârea prin care s-a soluționat contestația va putea fi atacată numai cu apel, dispozițiile alin. (1) aplicându-se în mod corespunzător.*”

15. În opinia autorilor excepției de neconstituționalitate, dispozițiile legale criticate încalcă prevederile constituționale ale art. 16 — *Egalitatea în drepturi*, ale art. 21 — *Accesul liber la justiție* și ale art. 129 — *Folosirea căilor de atac*.

16. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că, referitor la reglementarea căilor de atac împotriva hotărârilor judecătorești, în jurisprudența sa a statuat că, în conformitate cu dispozițiile art. 126 alin. (2) din Constituție, legiuitorul are competența exclusivă de a institui, în considerarea unor situații deosebite, reguli speciale de procedură, precum și modalități speciale de exercitare a drepturilor procedurale, semnificația accesului liber la justiție nefiind aceea a accesului, în toate cazurile, la toate structurile judecătorești și la toate căile de atac (a se vedea Decizia Plenului Curții Constituționale nr. 1 din 8 februarie 1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 69 din

16 martie 1994, Decizia nr. 1.132 din 16 octombrie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 776 din 19 noiembrie 2008, Decizia nr. 396 din 26 aprilie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 368 din 31 mai 2012, sau Decizia nr. 389 din 18 iunie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 791 din 28 august 2020, paragraful 19).

17. În acest sens sunt și dispozițiile art. 466 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă, din conținutul cărora nu rezultă că sunt supuse apelului toate hotărârile judecătorești, ci doar cele date în primă instanță, nu și cele pronunțate în ultimă instanță. Drept urmare, o hotărâre pronunțată în apel, cum este situația din prezenta cauză, nu mai poate fi supusă apelului, inclusiv sub aspectul cererii accesorii de acordare a cheltuielilor de judecată în faza procesuală a apelului, întrucât, potrivit art. 460 alin. (2) din Codul de procedură civilă, „*Dacă prin aceeași hotărâre au fost soluționate și cereri accesorii, hotărârea este supusă în întregul ei căii de atac prevăzute de lege pentru cererea principală*”. Prin urmare, partea care a pierdut procesul nu mai are posibilitatea de a contesta cuantumul cheltuielilor de judecată ocazionate de soluționarea cererii de apel. Aceasta este consecința logică a faptului că acest cuantum a fost discutat în cadrul acțiunii „principale”, respectiv prima cerere de apel. Dispozițiile alin. (2) al art. 466 din Codul de procedură civilă se referă la situația în care o hotărâre pronunțată în primă instanță conține în dispozitiv mențiunea eronată că este pronunțată și în ultimă instanță, fiind o aplicare a principiului legalității căilor de atac, întrucât dreptul de a formula o cerere de apel este conferit de lege, și nu de instanța de judecată.

18. În ceea ce privește art. 718 din Codul de procedură civilă, Curtea reține că reglementarea apelului drept singura cale de atac împotriva hotărârii judecătorești pronunțate cu privire la contestația la executare (cu excepțiile prevăzute) nu reprezintă o îngrijire a accesului liber la justiție și nici a folosirii căilor de atac, deoarece aceasta nu înseamnă că el trebuie asigurat la toate structurile judecătorești, competența și căile de atac fiind stabilite exclusiv de legiuitor.

19. Prin urmare, dispozițiile legale criticate nu contravin accesului liber la justiție, dreptului la folosirea căilor de atac și nici egalității în drepturi, aplicându-se în mod egal tuturor celor aflați în ipoteza normei.

20. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Marian Buligan și Manolica Buligan în Dosarul nr. 52.457/301/2013* al Curții de Apel București — Secția a V-a civilă și de Marian Dumitru în Dosarul nr. 58.970/300/2015 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și constată că dispozițiile art. 466 alin. (1) și (2) și ale art. 718 din Codul de procedură civilă sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel București — Secția a V-a civilă și Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 4 martie 2021.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Andreea Costin

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

pentru aprobarea amendamentului convenit prin schimbul de scrisori semnate la București la 2 martie 2021 și la Paris la 15 martie 2021 între Guvernul României și Banca de Dezvoltare a Consiliului Europei la Acordul-cadru de împrumut dintre România și Banca de Dezvoltare a Consiliului Europei, semnat la 12 iulie 2007 la București și la 26 iulie 2007 la Paris, pentru finanțarea Proiectului „Reforma educației timpurii în România”

Având în vedere art. 6 alin. (2) din Hotărârea Guvernului nr. 1.454/2007 pentru aprobarea Acordului-cadru de împrumut dintre România și Banca de Dezvoltare a Consiliului Europei, semnat la 12 iulie 2007 la București și la 26 iulie 2007 la Paris, pentru finanțarea proiectului „Reforma educației timpurii în România”, cu modificările și completările ulterioare, în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Se aprobă amendamentul convenit prin schimbul de scrisori*) semnate la București la 2 martie 2021 și la Paris la 15 martie 2021 între Guvernul României, prin Ministerul Finanțelor, și Banca de Dezvoltare a Consiliului Europei la Acordul-cadru de împrumut dintre România și Banca de Dezvoltare a Consiliului Europei, semnat la 12 iulie 2007 la București și la 26 iulie 2007 la Paris, pentru finanțarea proiectului „Reforma educației timpurii în România”, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1.454/2007, cu modificările și completările ulterioare.

PRIM-MINISTRU
FLORIN-VASILE CÎȚU

Contrasemnează:
Ministrul finanțelor,
Alexandru Nazare
Ministrul educației,
Sorin-Mihai Cîmpeanu

București, 19 mai 2021.
Nr. 561.

*) Traducere.

România — Ministerul Finanțelor
Birou secretar de stat
Către: domnul Thierry Poirel, director general
Banca de Dezvoltare a Consiliului Europei
Fax: 331.47.55.37.52
2 martie 2021

Referitor: F/P 1573(2006) — „Proiectul privind reforma educației timpurii”

Stimate domnule Poirel,

Dorim să vă informăm cu privire la progresul Proiectului privind reforma educației timpurii, al cărui principal obiectiv a fost acela de a îmbunătăți infrastructura în educația timpurie din România în vederea reducerii dezechilibrelor de calitate dintre zonele rurale sărace și zonele urbane, după cum urmează:

- din cele 400 de grădinițe, 252 au fost finalizate, 111 sunt în curs de execuție și pentru cele 20 de grădinițe cu contracte reziliate și 17 noi grădinițe procedurile de licitație pentru atribuirea executării lucrărilor vor începe în curând;
- s-a realizat formarea profesională a peste 39.000 de cadre didactice/educatori, 18.000 de îngrijitori/asistenți/personal medical și 3.000 de directori;
- au fost elaborate și distribuite în sistemul educațional 7 module specifice de perfecționare pentru personalul din grădinițe și a fost înființată o rețea de 325 de Centre de resurse pentru educație și dezvoltare (CRED);

— peste 12.500 de grădinițe și unități școlare în care se desfășoară activitățile clasei pregătitoare au fost dotate cu material didactic, jocuri educative și alte materiale necesare procesului de educație timpurie a copiilor de la 3 la 6/7 ani.

Pentru a permite Ministerului Educației finalizarea tuturor obiectivelor proiectului este necesară extinderea proiectului până la 31 decembrie 2023, în baza următoarelor:

— sectorul construcțiilor se confruntă cu dificultăți legate de asigurarea forței de muncă specializată;
— lipsa de interes pentru oferte, ceea ce duce la necesitatea repetării ofertelor în anumite situații;
— întâzieri datorate companiilor de construcții, ceea ce a dus la rezilierea contractelor și reluarea procedurilor de atribuire pentru restul de executat;

— suplimentarea recentă a numărului grădinițelor (de la 380 la 400) și a costului total al proiectului (cu 18,55 mil. EUR);
— în contextul pandemiei cauzate de virusul SARS-CoV-2 foarte multe șantiere au fost închise sau ritmul lucrărilor a fost mult diminuat.

Având în vedere cele menționate mai sus, la solicitarea Ministerului Educației și pe baza informațiilor furnizate de acesta, vă rugăm să acceptați modificarea anexei 1 la Acordul-cadru de împrumut după cum urmează:

Anexa 1 — Descrierea Proiectului

.....
Graficul lucrărilor: 2006—2023
.....

În speranța că solicitarea noastră se va bucura de înțelegerea și sprijinul dumneavoastră, așteptăm cu nerăbdare răspunsul dumneavoastră prompt.

Cu stimă,
Alin Chitu,
secretar de stat

BDCE, BANCA DE DEZVOLTARE A CONSILIULUI EUROPEI
Direcția generală pentru împrumuturi și dezvoltare socială

Domnului Alin Chitu,
secretar de stat
Ministerul Finanțelor
Birou secretar de stat
Bulevardul Libertății nr. 16
București 050706, România

15 martie 2021

Stimate domnule Chitu,

Ref: **F/P 1573 (2006) Proiectul privind reforma educației timpurii: Cererea pentru extinderea datei graficului lucrărilor**

Vă informăm că, în baza poziției exprimate în scrisoarea dumneavoastră din 2 martie 2021, BDCE nu are nicio obiecție în extinderea graficului de lucrări de la 31 decembrie 2021 la 31 decembrie 2023 (2 ani adiționali).

Așteptăm cu interes continuarea strânsei noastre cooperări în implementarea Proiectului.

Cu stimă,

Director Unitatea de monitorizare a Proiectului

France Becmont Bieth

(semnătură indescifrabilă)

Thierry Poirel,

director general

(semnătură indescifrabilă)

Cc: Doamna Boni Florinela Cucu, director general

Ministerul Finanțelor

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind actualizarea valorii de inventar a unui imobil aflat în inventarul centralizat al bunurilor din domeniul public al statului și în administrarea Casei de Asigurări de Sănătate Alba, din subordinea Casei Naționale de Asigurări de Sănătate

Având în vedere prevederile art. 21 și 22 din Ordonanța Guvernului nr. 81/2003 privind reevaluarea și amortizarea activelor fixe aflate în patrimoniul instituțiilor publice, aprobată prin Legea nr. 493/2003, cu modificările și completările ulterioare, în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 288 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă actualizarea valorii de inventar a unui imobil aflat în inventarul centralizat al bunurilor din domeniul public al statului și în administrarea Casei de Asigurări de Sănătate Alba, din subordinea Casei Naționale de Asigurări de Sănătate, având datele de identificare prevăzute în anexa ce face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Casa Națională de Asigurări de Sănătate și Ministerul Finanțelor vor actualiza în mod corespunzător datele și vor opera modificările în anexa nr. 31 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, cu modificările și completările ulterioare.

PRIM-MINISTRU
FLORIN-VASILE CÎȚU

Contrasemnează:
Viceprim-ministru,
Ilie-Dan Barna
Ministrul sănătății,
Ioana Mihăilă
Ministrul finanțelor,
Alexandru Nazare

București, 19 mai 2021.
Nr. 563.

ANEXĂ

DATELE DE IDENTIFICARE

ale bunului imobil aflat în domeniului public al statului și în administrarea Casei de Asigurări de Sănătate Alba, din subordinea Casei Naționale de Asigurări de Sănătate, cod fiscal 11697800, a cărei valoare de inventar se actualizează

Nr. M.F.P.	Cod clasificare	Denumirea bunului care face obiectul actului normativ	Datele de identificare ale imobilului		Valoarea de inventar (lei)
			Descrierea tehnică	Adresa	
Administrator: Casa de Asigurări de Sănătate Alba — 4562729					
163514	8.29.08	Imobil sediu nr. 1 CAS Alba	RÎ = S+P+E SC = 476 mp SD = 1.161 mp SU = 903,25 mp „Cote părți comune” = 29733/43587 CF nr. 100416-C1-U1 Alba Iulia	Strada Vasile Goldiș nr. 5, județul: Alba, localitatea: Alba Iulia	1.587.009

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

**pentru modificarea Hotărârii Guvernului nr. 90/2010 privind organizarea
și funcționarea Ministerului Culturii**

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. I. — Hotărârea Guvernului nr. 90/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Culturii, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 116 din 22 februarie 2010, cu modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. La articolul 11, alineatul (5) va avea următorul cuprins:

„(5) În îndeplinirea atribuțiilor sale, ministrul culturii este ajutat de trei secretari de stat, trei subsecretari de stat, un secretar general și un secretar general adjunct.”

2. Articolul 12 va avea următorul cuprins:

„Art. 12. — (1) Secretarii de stat și subsecretarii de stat se subordonează ministrului culturii și îndeplinesc atribuțiile și sarcinile stabilite de acesta.

(2) Secretarii de stat și subsecretarii de stat exercită atribuțiile delegate prin ordin al ministrului culturii, precum și pe

cele stabilite prin regulamentul de organizare și funcționare a ministerului.”

3. Anexa nr. 1 se modifică și se înlocuiește cu anexa la prezenta hotărâre.

Art. II. — Regulamentul de organizare și funcționare a Ministerului Culturii se modifică prin ordin al ministrului culturii, în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri.

Art. III. — Încadrarea personalului în numărul maxim de posturi aprobat și în noua structură organizatorică prevăzută în anexa nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 90/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Culturii, cu modificările și completările ulterioare, se aprobă prin ordin al ministrului culturii, în termenele și cu respectarea condițiilor prevăzute de legislația în vigoare pentru fiecare categorie de personal, în termen de minimum 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri.

PRIM-MINISTRU
FLORIN-VASILE CÎȚU

Contrasemnează:

Ministrul culturii,

Bogdan Gheorghiu

Ministrul muncii și protecției sociale,

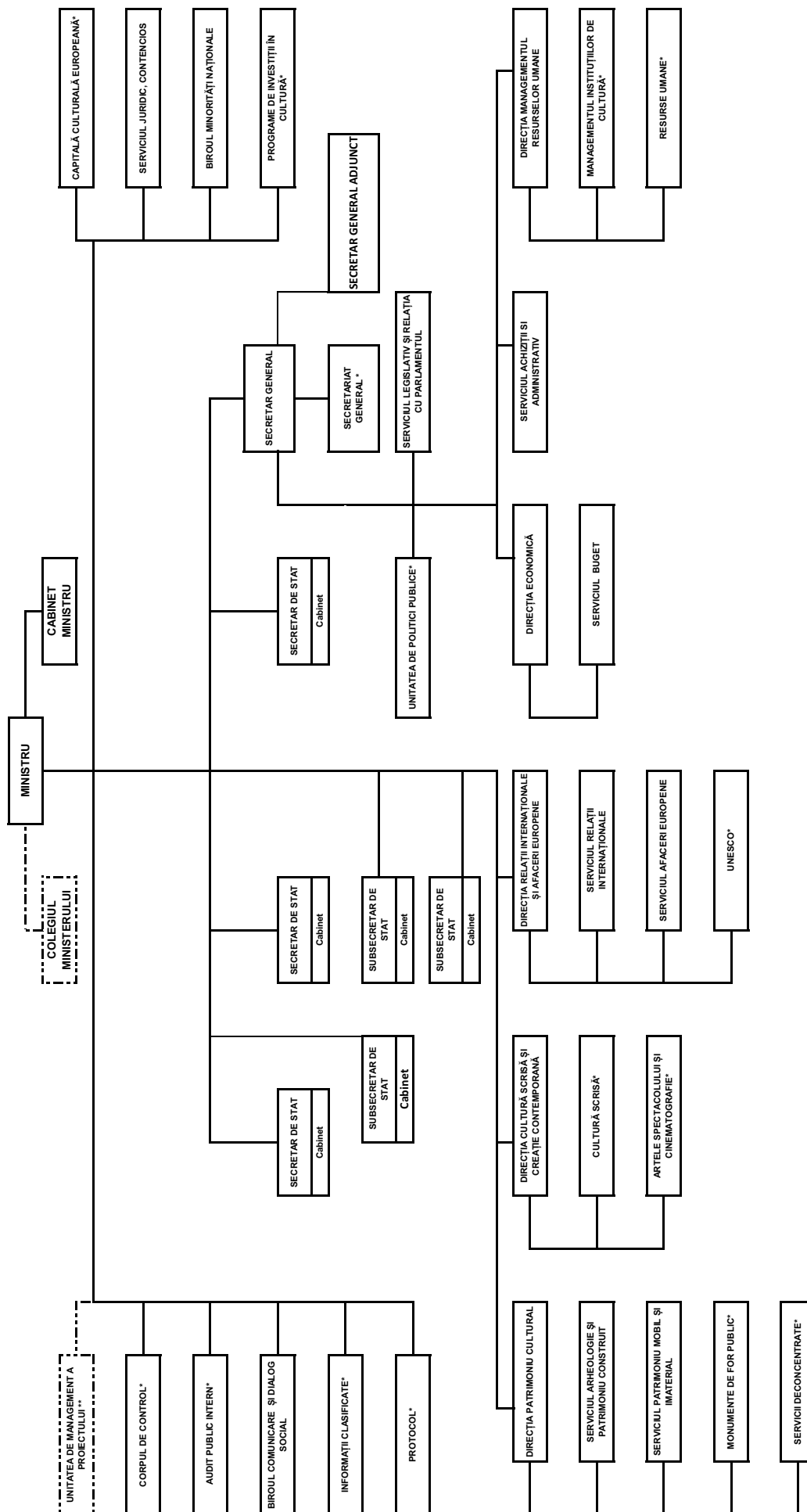
Raluca Turcan

Ministrul finanțelor,

Alexandru Nazare

STRUCTURA ORGANIZATORICĂ
a Ministerului Culturii

Număr maxim de posturi: 195 (exclusiv demnitatea și posturile aferente cabinetului ministrului)

* Se organizează la nivel de compartiment conform legislației în vigoare, prin ordin al ministrului.

** UIMP funcționează ca unitate fără personalitate juridică, distinctă de structura organizatorică. Secretarii de stat, subsecretarii de stat, secretarii generali exercită atribuțiile delegate prin ordin al ministrului.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

**privind organizarea și funcționarea Centrului Euro-Atlantic pentru Reziliență,
precum și pentru completarea Hotărârii Guvernului nr. 16/2017 privind organizarea
și funcționarea Ministerului Afacerilor Externe**

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 5 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 212/2020 privind stabilirea unor măsuri la nivelul administrației publice centrale și pentru modificarea și completarea unor acte normative, aprobată cu modificări prin Legea nr. 109/2021,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — (1) Centrul Euro-Atlantic pentru Reziliență, structură de expertiză și cercetare-dezvoltare, denumit în continuare *Centrul*, se organizează și funcționează ca organ de specialitate al administrației publice centrale, cu personalitate juridică, în subordinea Ministerului Afacerilor Externe, denumit în continuare *M.A.E.*

(2) Centrul are sediul în municipiul București.

Art. 2. — Pentru realizarea obiectivelor din domeniul său de activitate, Centrul exercită următoarele funcții:

- a) de planificare strategică în domeniul său de activitate;
- b) de implementare și gestionare a programelor finanțate din fonduri europene, naționale, precum și din alte surse legale;
- c) de administrare, prin care se asigură administrarea patrimoniului său, potrivit dispozițiilor legale;
- d) de promovare a colaborării internaționale în domeniul său de activitate.

Art. 3. — Centrul are următoarele atribuții:

- a) elaborează și dezvoltă concepte, doctrine, metodologii de lucru, standarde și instrumente de lucru în domeniul rezilienței;
- b) analizează evoluții globale transversale pentru dezvoltarea instrumentelor de anticipare strategică în vederea ameliorării riscurilor care pot afecta reziliența societală, în context european și euroatlantic;
- c) desfășoară activități de cercetare în domeniul rezilienței, anticipării strategice și evaluării de risc;
- d) asigură consultanță de specialitate în dezvoltarea politicilor publice în domeniul rezilienței, inclusiv la elaborarea unor documente programatice sau operaționale;
- e) furnizează expertiză în domeniul rezilienței;
- f) dezvoltă și furnizează programe de pregătire profesională în domeniul rezilienței;
- g) asigură consultanță în etapa postdezastru sau situație de criză, în vederea revenirii cât mai rapide la starea de normalitate;
- h) dezvoltă și gestionează rețele naționale și internaționale de experți și practicieni, în vederea creșterii rezilienței;
- i) elaborează și implementează programe de colaborare cu mediul academic național și internațional;
- j) participă, la cerere, la planificarea și elaborarea scenariilor exercițiilor naționale și internaționale în domeniul rezilienței, găzduite de România;
- k) participă, la cerere, la planificarea și elaborarea scenariilor exercițiilor internaționale, găzduite de state partenere, la care participă România;
- l) dezvoltă platforme pentru schimbul de informații în domeniu, cu parteneri publici, civili și militari, academici și ai societății civile din statele aliate din Organizația Tratatului Atlanticului de Nord (NATO) și Uniunea Europeană (UE);
- m) asigură sprijin și facilitează atât schimbul de informații, la nivel de experți, respectiv la nivel decizional, cât și informarea publică, după caz;

n) dezvoltă și gestionează baze de date referitoare la lecții învățate și bune practici în domeniul rezilienței, identificate pe plan național și internațional;

o) organizează, pe bază de concursuri de proiecte, realizarea unor studii în domeniul rezilienței;

p) participă la concursuri de proiecte pentru realizarea unor studii în domeniul rezilienței;

q) derulează campanii de informare, educare și popularizare privind rolul Organizației Tratatului Atlanticului de Nord, Uniunii Europene și al instituțiilor naționale responsabile pe linie de descurajare și pregătire civilă pentru gestionarea crizelor nonmilitare;

r) asigură vizibilitate acțiunilor în domeniul rezilienței;

s) facilitează transferul de expertiză între instituțiile și autoritățile publice din România și instituțiile și autoritățile publice din statele Organizației Tratatului Atlanticului de Nord, Uniunii Europene și partenere;

ș) facilitează transferul de expertiză între mediul de afaceri, societatea civilă și comunitatea academică din România și mediul de afaceri, societatea civilă și comunitatea academică din statele Organizației Tratatului Atlanticului de Nord, Uniunii Europene și partenere;

t) încheie protocoale de colaborare, acorduri de cooperare și memorandumuri de înțelegere în domeniul rezilienței, cu aprobarea prealabilă a ministrului afacerilor externe;

ț) încheie memorandumuri de înțelegere și acorduri tehnice cu privire la participarea unor state ale Organizației Tratatului Atlanticului de Nord, Uniunii Europene și partenere, inclusiv a unor experți din aceste state, la activitățile Centrului, cu aprobarea prealabilă a ministrului afacerilor externe;

u) raportează anual și ori de câte ori este necesar, la cererea ministrului afacerilor externe, activitățile de cercetare, planificare, pregătire profesională și cooperare internațională, realizate în domeniul rezilienței;

v) participă la implementarea obiectivelor de politică externă stabilite de M.A.E;

w) editează publicații;

x) îndeplinește orice alte activități în domeniul rezilienței stabilite de ministrul afacerilor externe, în limita atribuțiilor specifice.

Art. 4. — (1) Centrul este condus de un președinte (cu rang de secretar de stat, ajutat de un vicepreședinte cu rang de subsecretar de stat, numiți și eliberați din funcție prin decizie a prim-ministrului, la propunerea ministrului afacerilor externe.

(2) Președintele răspunde în fața ministrului afacerilor externe pentru întreaga activitate a Centrului.

(3) Președintele reprezintă Centrul în raporturile cu celelalte autorități și instituții publice, cu persoanele fizice și juridice din țară și din străinătate, precum și în justiție.

(4) În exercitarea atribuțiilor care îi revin, președintele Centrului emite ordine și instrucțiuni cu caracter normativ și individual.

(5) Actele administrative cu caracter normativ neclasificate emise de președintele Centrului se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(6) În cadrul Centrului își desfășoară activitatea un secretar general, numit potrivit legii.

(7) Secretarul general exercită atribuțiile stabilite de lege, coordonează Departamentul financiar, logistic și resurse umane și poate îndeplini și alte sarcini încredințate de președintele Centrului.

(8) Președintele poate delega atribuțiile prevăzute la alin. (3) vicepreședintelui, secretarului general și/sau altor persoane cu funcții de conducere din cadrul Centrului, în raport cu obiectul delegării, în condițiile legii.

(9) Atribuțiile vicepreședintelui se stabilesc prin ordin al președintelui.

(10) Președintele Centrului este ordonator terțiar de credite.

(11) Președintele poate delega calitatea de ordonator terțiar de credite vicepreședintelui și/sau altor persoane împuternicite în acest scop. Prin ordin al președintelui Centrului se vor preciza limitele și condițiile delegării.

(12) Conducerea Centrului beneficiază de sprijinul științific oferit de Consiliul consultativ al Centrului.

(13) Din Consiliul consultativ al Centrului pot face parte reprezentanți ai instituțiilor și organizațiilor naționale și internaționale, precum și experți din universități și instituții de cercetare din România și statele partenere.

(14) Membrii Consiliului consultativ sunt numiți de ministrul afacerilor externe la propunerea președintelui Centrului.

Art. 5. — (1) Structura organizatorică a Centrului este prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre. În cadrul organigramei, prin ordin al președintelui Centrului, se pot organiza servicii și birouri, în condițiile prevăzute de lege.

(2) Președintele poate înființa, organiza și desființa, prin ordin, grupuri de lucru pentru realizarea unor activități sau operațiuni în domeniile de competență ale Centrului.

(3) Pentru realizarea obiectivelor Centrului sau pentru elaborarea unor proiecte specifice, președintele poate constitui, prin ordin, pe perioade determinate, consilii de experți sau colective de lucru formate din specialiști.

(4) Prin ordin al președintelui se aprobă statul de funcții, regulamentul de organizare și funcționare al Centrului și regulamentul de ordine interioară, în condițiile legii.

(5) Numărul maxim de posturi din cadrul Centrului este de 70, exclusiv demnitarii și cabinetele acestora.

(6) Personalul Centrului se poate compune din: personal diplomatic și consular, personal contractual încadrat pe funcții de execuție specifice M.A.E., funcționari publici cu statut special, cadre militare în activitate și alte categorii de personal contractual.

(7) În cadrul Centrului pot activa experți străini, fără afectarea schemei de personal aprobate pentru activitatea de bază și a fondului de salarii al Centrului.

(8) Statutul experților străini care activează în cadrul Centrului este stabilit prin memorandumuri de înțelegere și acorduri tehnice încheiate în acest scop cu instituțiile statelor Organizației Tratatului Atlanticului de Nord, Uniunii Europene și parteneri care contribuie la activitățile Centrului.

(9) Ocuparea posturilor vacante din cadrul Centrului se realizează prin concurs, prin detașare sau prin transfer, în condițiile legii.

(10) Salarizarea personalului Centrului se face în condițiile legislației aplicabile personalului plătit din fonduri publice.

(11) Pentru acoperirea necesarului de personal specializat din Centru, detașarea sau încadrarea pe perioadă determinată se face pe durata prevăzută de legislația în vigoare. Persoanele detașate vor fi salarizate în conformitate cu sistemul de salarizare aplicabil personalului plătit din fonduri publice aferent fiecărei categorii de personal.

(12) Pentru realizarea activităților de cercetare și formare profesională, Centrul poate folosi, pe bază de contracte de prestări de servicii, experți ai universităților și institutelor de cercetare din țară sau străinătate.

Art. 6. — (1) Finanțarea cheltuielilor curente și de capital ale Centrului se asigură integral de la bugetul de stat.

(2) Centrul poate dobândi bunuri mobile sau imobile, în condițiile legii.

Art. 7. — Hotărârea Guvernului nr. 16/2017 privind organizarea și funcționarea Ministerului Afacerilor Externe, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 44 din 16 ianuarie 2017, cu modificările și completările ulterioare, se completează după cum urmează:

1. După articolul 22 se introduce un nou articol, articolul 22¹, cu următorul cuprins:

„Art. 22¹. — În subordinea M.A.E. funcționează Centrul Euro-Atlantic pentru Reziliență, organ de specialitate al administrației publice centrale, cu personalitate juridică. Activitatea Centrului Euro-Atlantic pentru Reziliență se finanțează integral de la bugetul de stat.”

2. La anexa nr. 3, la punctul I, după liniuța care devine subpunctul 1 se introduce un nou subpunct, subpunctul 2, cu următorul cuprins:

„2. Centrul Euro-Atlantic pentru Reziliență (70 de posturi, exclusiv demnitarii și cabinetele acestora)”.

PRIM-MINISTRU
FLORIN-VASILE CÎȚU

Contrasemnează:

Ministrul afacerilor externe,

Bogdan Lucian Aurescu

Ministrul afacerilor interne,

Lucian Nicolae Bode

Ministrul apărării naționale,

Nicolae-Ionel Ciucă

Secretarul general al Guvernului,

Tiberiu Horațiu Gorun

Ministrul muncii și protecției sociale,

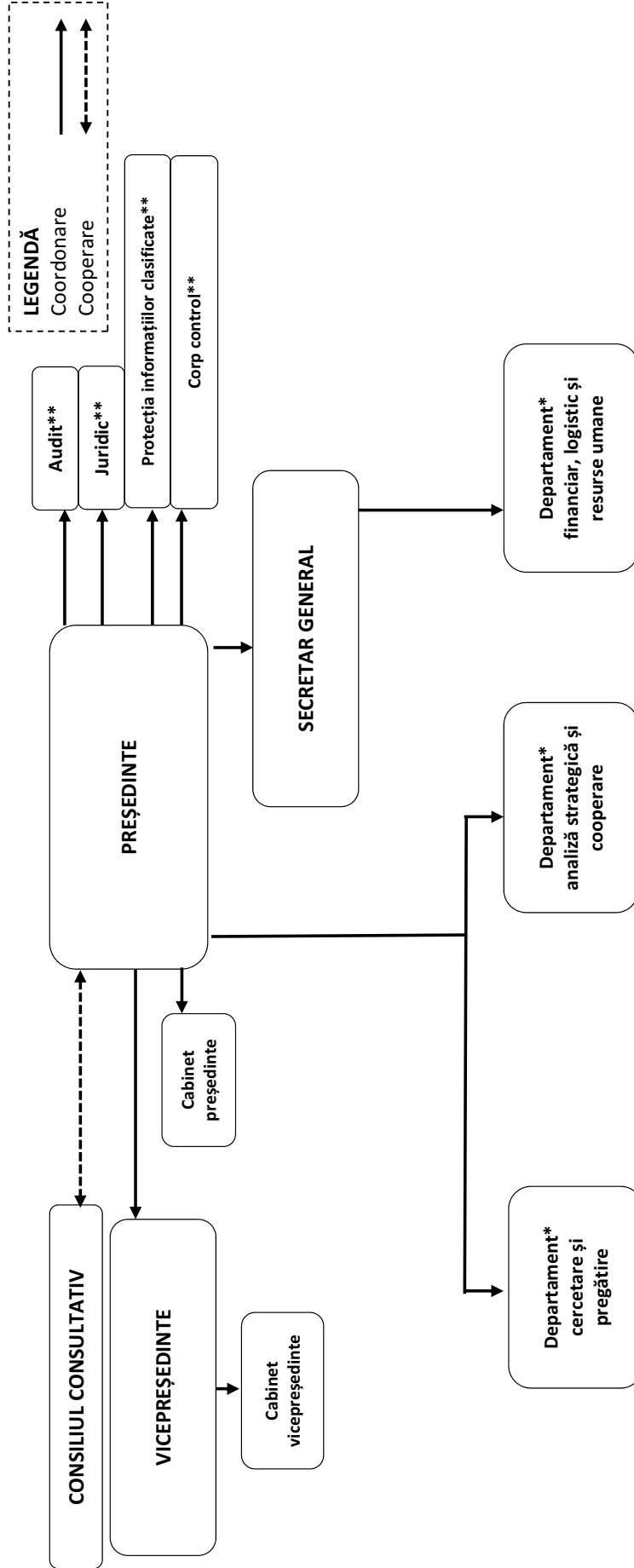
Raluca Turcan

Ministrul finanțelor,

Alexandru Nazare

**STRUCTURA ORGANIZATORICĂ
a Centrului Euro-Atlantic pentru Reziliență**

Numărul maxim de posturi = 70, exclusiv demnitarilor și cabinetele acestora

* Organizat la nivel de direcție

** Organizat la nivel de compartiment

¹ Anexa este reprodusă în facsimil.

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2021 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Valoare (TVA 5% inclus) — lei		
		12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	1.310	360	131
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	1.640		150
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	2.460		220
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	470		50
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	1.880		170
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	1.750		160
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	600		55
8.	Colecția Legislația României	500	130	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	800		75

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2021 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	550	1.380	3.450	8.280	18.220
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	70	180	450	1.080	2.380	650	1.630	4.080	9.790	21.540
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	100 lei/an
--	------------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro

Adresa Biroului pentru relații cu publicul este:

Str. Parcului nr. 65, intrarea A, sectorul 1, București; 012329.
Tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72,
e-mail: pierderiacte@ramo.ro, concursurifp@ramo.ro, convocariaga@ramo.ro

